

Missionstidsskrift

Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 10.

Oktober.

1911.

Danmark.

Siden det store Møde i Friedensau har jeg besøgt Menighederne. Dog har jeg ogsaa paa Grund af Interessen i Fredericia maattet være der lidt, dog ikke nær saa meget, som jeg skulde have ønsket, og som Interessen ogsaa krævede. Vi har nu haft Daab der to Gange. 9 kjære Sjæle har overgivet sig til Herren og ønsker at vandre i alt det Lys, som er bleven dem meddelt dels ved offentlig Virksomhed og dels ved Husbeføg og Bibelarbejde. Der er endnu flere end de, som allerede er blevene døbt, som ogsaa er meget interesserede, og vi haaber og beder, at ogsaa de skal faa Naade til at følge det sidste Naadens Budskab. Min trofaste Bibelarbejder, Sofst. Sofie Christensen, hvis Navn nu er Toppenberg, er rejst til Amerika. Søstende her og andre Steder vil altid mindes med Glæde hendes trofaste og selvopofrende Arbejde. Maa Herren velsigne dem begge i det fjærne Vesten.

Gjennem Sommeren har jeg døbt i alt 21 Sjæle paa flere forskellige Steder (Søstende fra Fredericia heri iberegnet). Det har været mig en Glæde atter at besøge Menighederne og de spredte Søstende. Dog beklager jeg meget, at jeg ikke fik Anledning til at besøge dem alle; Tiden tillod det ikke. Dog ved jeg, at Søstende vil undskyld mig derfor, thi jeg har forsøgt at gjøre det bedste, jeg har kunnet.

Efteraarsmøderne.

Disse Møder hører nu ogsaa til det suundne. Som anmeldt havde vi to af disse, nemlig et i Odense og et i Aalborg. De var meget godt besøgte, særskilt for Aalborgs Vedkommende, hvor vi jo ogsaa har flere Menigheder i en nær Omkreds. Br. M. Olsen var med i Odense, og Br. P. Christensen i Aalborg. Desuden var der af Medarbejderne til Stede ved Mødet i Aalborg Brodrene N. P. Hansen, Heilskov Christensen, S. Andersen og Sofst. Clara Bøch. Interessen var god. Himlens Repræsentant, den gode Helligaand, var til Stede. Vi erfarede dens dragende Kraft paa vore Hjerter. Vi forsøgte at opmuntre Søstende til at leve et Liv i Harmoni med Guds hellige Ord og med Guds hellige Vilje. Vi forsøgte at fremholde, at det er ved at bestue Jesus, vi bliver forvandlede efter hans Lignelse, og da kan hans Liv faa Anledning til at aabenbares i vort dødelige Kjød. Verden tiltrænger mere at se end at høre paa vor Tid. Hvis vi virkelig har den Tro, som en Gang

er overantvordet de hellige (Juda 3), Jesu Kristi Tro, da vil Troen ses (Mark. 2, 1-5). Heri laa Jesu Styrke; han ikke alene talte og lærte, men han gjorde noget. Ap. Gj. 1, 1. Deri laa Forskjellen mellem hans Arbejde og Fremgangsmaade og de skriftlærdes paa hans Tid. Læs Matt. 23, 1-4. Vi forsøgte ogsaa at opmuntre Søstende til at tage fat og arbejde for deres Naboer som aldrig før. Herren har sagt os gennem Profetiens Aand, at der er mange Sjæle her og der, som er meget nær Guds Rige, blot ventende paa at blive indsamlet. Maatte vi alle være i en saadan Tilstand, at Herren kan betro os disse Sjæle. Br. P. Hansen, som ved Konferensen blev udnævnt til fra nu af at ofre hele sin Tid til at arbejde blandt Menighederne og de spredte Søstende i Traktat- og Missionsvirksomhedens Interesse, var ogsaa til Stede ved Møderne, hvilket bidrog til at skabe Interesse. Maa Herren velsigne og rigeligen belønne Søstende i Odense og Aalborg for deres Gjæstfrihed og Opofrelse overfor os som Arbejdere og overfor de tilreisende Søstende.

Arbejdernes Fordeling.

Br. P. Christensen vil arbejde i Ribe og med ham som Bibelarbejder Sofst. Johanne Thøger. Br. N. P. Hansens Arbejdsmaar bliver Ribe. Sofst. Johanne Wilhelmens vil samarbejde med ham der. Br. Heilskov Christensen vil arbejde i Veigaard ved Aalborg som forud bestemt. Br. Søren Andersen vil varetage en Interesse mellem Hobro og Aalestrup, hvor der allerede er gode Udsigter. Br. J. P. U. Jensen vil arbejde i Gibe. Br. Julius Beck i Listrup. Br. Valdemar Jakobsen i Skjellstor. Br. M. M. Olsen vil ligesom sidste Vinter arbejde blandt Menighederne og underteegnede i Kjobenhavn tilfammen med Bibelarbejderne Søstrene Anna Jeppeson, Clara Bøch, Martha Hansen og Marie Nielsen. Sofst. Anne Rasmussen har været i Fredericia siden Sofst. Christensens Afreise. Br. N. P. Hansen, vor nye Hovedagent, vil ogsaa bosætte sig i Fredericia.

Saaledes vil vor Styrke være fordelt gennem Vinteren. Maa derigjennem mange faa Anledning til at høre det sidste Naadens Budskab og annamme det til deres Sjæles Frelse, er og skal være min Bøn. Søstende trindt omkring i Landet, stot de kjære Medarbejdere, naar I samles om Familiekretene, og ihufuld dem for Naadens Trone. Hold vore Hænder oppe, som Guds Børn fordiom gjorde, og det blev en herlig Sejer for

Guds Folk. Støt Sagen med eders Midler. Lad os stadig undersøge, hvorledes vort Regnskab staar overfor Himlen. Maatte ikke nogen af os findes blandt den Klasse, som bedrager Gud ved at holde paa Tienden og Gaverne, som er Himlens. Lad os alle være tro Husholdere over det, Herren har betroet os. Da vil vi gaa fremad og Guds Sag vil gaa fremad. Sjæle vil da vindes for Guds Rige. Arbejdet vil da snart afsluttes. Derfor, mine kjære Brødre, bliver faste, urokkelige, altid rige i Herrens Gjerning, vidende, at eders Arbejde er ikke forgjæves i Herren! 1 Kor. 15, 58. C. C. Jensen.

Missionskolen i Stodsborg.

Som allerede meddelt i „Missionsfetterretninger“ begynder Skoleaaret den 1ste November. De, som har i Sinde at overvære Skolen, bedes venligst sende mig Meddelelse derom snarest muligt. Vi venter at je mange af de kjære Elever igjen, der var her sidste Skoleaar, ligesom vi ogsaa venter, at mange nye vil komme. Vår Bøn er, at Gud vil aabne Vejen for mange unge Brødre og Søstre til at overvære Skolen og saa en Undervisning, som vil gjøre dem til dygtige Arbejdere i Guds hellige Sag. Tiden er kort og kostbar, og Budskabet er alvorssuldt, og der er stor Trang til stærke, gudhengjorne Arbejdere, der vil virke uegennyttigt for at fremme Sandhedens Sag. Maatte Høstens Herre paavirke de rette til at benytte sig af Anledningen til at faa den Hjælp og Undervisning, som kunde gjøre dem til en Kraft og til en Velsignelse i Forhøjelsen af det sidste Naadens Budskab! Vi haaber ogsaa, at saadanne, der ikke selv kan komme, vil opmuntre og støtte andre, der, hvad Alder og øvrige Betingelser angaar, kunde forventes at ville have Gavn af at gaa i Skolen. Alle ønskede Oplysninger meddeles gjerne. Eders i Sandheden forbundne Erik Arnesen.

Stodsborg.

„Tidernes Tegne“.

Den Sandhed, at Jesus kommer snart, har været fremholdt af vort Samfund i langt over et halvt Aarhundrede; men mange af dem, som har forkyndt dette Budskab, har maattet gaa i Graven uden at have oplevet denne store og herlige Begivenhed. Og der er det nu, som lever i Dag, der har troet og fremholdt denne Sandhed i henimod 70 Aar. Man skulde nærmest tro, at deres Tro, der har været sat paa Prøve i saa mange Aar, engang maatte svigte; men dette er ikke saa. Tværtimod synes den stadig at forøges hos dem. Hvad er det nu, som gjør dette? Jo, de har i Tidernes Tegne stadig faaet nye Beviser paa, at de ikke tog fejl, men at denne Dag med hurtige Skridt drog nærmere og nærmere. Der har dog aldrig været en Tid, da denne Sandhed om Kristi snare Komme har været saa overvældende bekræftet ved Tidernes Tegne som de Aar, vi nu gjennelever. Den profetiske Sol synes nu at faste sine sidste Straaler paa Tidens Bjerger, men til Gjengjæld i saa rigt et Maal, at det for ethvert opmærksomt Øje tager sig ud som en Hel Illumination. Jeg kunde til Bekræftelse af dette minde om, hvorledes t. Eks. Bibelen i hele Stikbladninger sendes ud i Verden. Tungt læsede Jernbanevogne ruller af Sted med denne for Menneskene saa uundverlige Bog oversat i næsten alle Verdens Sprog og Dialekter. Missionærer med Bibelen og dens Sandheder gennemstrejfer hele Verden fra de store Fjella til de mindste Der midt i Verdenshavene; og i denne Henseende bør man særlig lægge Mærke til den Skare af Prædikanter, Kolportører og Lægmissionærer der nu udsendes af vort Samfund. De løfter alle deres

Bannere højt; thi de ved, at de bærer det sidste Naadens Budskab. Hvad tyder alt dette paa? Jo, at Jesu Ord: „Dette Riges Evangelium skal prædiktes i den ganke Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk, og saa skal Enden komme,“ nu opfyldes. Jeg kunde ligeledes pege paa, hvorledes Jorden arbejdes som et Klædebon; Jordstøvet, Pest, store Jordsvæver, ødelæggende Storme, Overvømmelser og andre Ulykker indtræffer i forøget Grad og fylder Verden med Engstelse og Rød. Der kunde ogsaa henvises til, hvorledes Jakobs Ord om, at Guldet og Sølvet skulde samles paa Enkeltmands Haand i de sidste Dage, nu opfyldes i en Grad, der har bragt de store Masser i Samfundet i næsten vildt Maseri. Men iblandt alle disse Forløbere, der forkynder den store Dags Anmarsch, er dog intet mere tydeligt end Krigsbasunen. Næsten alle Bibelens Profeter saavel som Kristus selv er enige om, at al den Uenighed og Strid, der siden Syndefaldet har hersket iblandt Menneskene, vil ende med en stor Verdenskrig, hvori alle Nationer vil deltage; og det maatte være en Stam for os Advestister, hvem Herren har betroet saa stort Lys, om vi ikke skulde kunne se, at vi staar lige foran et saadant skjæbnesvangert Drjgør mellem Nationerne, al den Tid disse selv kan se det. Krigsskyen hviler tungt over Verden i Dag. Den har i dette Aar ladet sine ulykkeligt varslende Skyer hvirvle hen over næsten alle Verdens Lande. Ofte har Spørgsmaalet om, hvorvidt Krigsskallen skulde slinges ud over hele Europa, hængt i den tyndeste Traad. At Ulykken igjen og igjen har været afværget, kan ikke tilskrives Nationernes egne Tilbojeligheder. De er vrede, som Bibelen siger. Nab. 11, 18. Folkehavet er i stærk Bevægelse, og Hadets Vølger slaar imod enhver Kyst. Onde, hemmelige Planer lægges, og alle Kræfter sættes i Bevægelse for at udføre dem. Krigsrustringerne foregaar saa hurtigt, at det for uindviede er umuligt at følge med. Alle Opfindelser tages øjeblikkelig i Krigsvæsenets Tjeneste. Aldrig saa snart var det t. Eks. blevet en Virkelighed, at Menneskene havde besejret Luften, før Frankrig ved sin Manøver i Aar stiller med 4—500 Flyvere. Hvor mange Luftskibe der ligger fortojet langs Landets Grænser ved kun de faa. Da disse Luftskibe havde vundet sine Sejre over Storm og Stille og havde fyldt Verden med Begejstring, troede man, at det kun vilde være Maanedes, før disse Skibe vilde gaa i Samfundets Tjeneste fra Land til Land. Men nej, dertil synes nok alle Krigsministre, at Tiden er for abortlig. Den hemmelige Sky, der saa pludselig lagde sig over alle disse Luftskibe, tyder paa, at de skal bruges til noget andet. De skal ligge læsede med deres Kanoner, Dynamit og andet Sprengstof færdige og klare til at deltage i det sidste afgjørende Slag. Ledende Statsmænd og Politikere ved, at dette Slag er nær. Det Sprog, som føres i Dagspressen, siden Krigen mellem Italien og Tyrkiet brød ud, er saa tydeligt i denne Henseende, at det umuligt kan misforstaaes. I en orienterende Redaktionsartikel fremkommen i „Aftenposten“, Kristiania, den 1/10 1911, læser vi følgende: „Over Marokko kom man. Marokko kostede Europa meget Blæk. Tripolis kunde blive kostbarere. Det kan koste Blod. Italiens brutale Udfindighed kan have slinger Falken, som endelig tænder den store og uafvendelige Brand. Verden har i Aartier ikke staaet i en Krise, der kan sammenlignes med denne.“

I et Telegram fra Berlin indrykket i nævnte Blad, hvori Tyrkiets Skjæbne drøftes, hedder det: „Det er nødvendigt, at Tyrkiet i dette Øjeblik fremskaffer Bevis for Rigtets fortsatte Eksistensberettigelse. Mislykkes det, kunde det let være Begyndelsen til Enden.“ Der lægges altsaa ikke Skjul paa, hvad man forventer. En „Krigsfaktel“, fastet i det tydske Hjørne af Europa, kan tænde „den store og uafvendelige Brand“ — Verdens-

frigen —, og hvis ikke Tyrkiet nu ved en særskilt Kraftanstrengelse kan give „Bevis paa sin Eksistensberettigelse“, saa er det „ensbetydende med Begyndelsen til Enden“. Dette sidste Udtryk er for os saa meget mere interessant, som det næsten bogstavelig er samme Sprog, som føres om Tyrkiet i Dan. 11, 45: „Han skal komme til sin Ende, og ingen skal hjælpe ham.“ I et Manifest udstedt i Tyrkiet af „Komitéen for Enhed og Fremmskridt“ udtales, at Tyrkiet ser sig forladt af hele Europa, som vistnok har besluttet at plukke Landet fra herandre Stykke for Stykke.

Dette er netop, hvad vi har prædikeret i alle disse Aar, og de, som har læst Bibelens Profetier om Tyrkiet, behøver ikke at tvivle om, at Tyrkerne har gjættet rigtig. Verdens Magter vil ikke alene sonderplukke det tyrkiske Rige, men over dets Ruiner vil den sidste store Verdenskrig tage sin Begyndelse. Der er, som Profeten siger, „Starer paa Starer i Afgjørelsens Dal“. Kanonerne vil vedblive at udsph deres Staal, og Luftskibene vil manøvrere over denne Slagmark for i rette Øjeblik at kunne slynge deres dræbende Sprængstof ned over Arméernes fjæmpende Millioner.

Broder og Søster, er du beredt for denne Dag, saa at du da kan se dig beskyttet under den Almægtiges Paulus? Benytter du de Naadedage ret, Gud endnu i denne alvorfulde Tid i sin Naade giver dig. Naar du vandrer forbi dine Naboers Hjem eller færdes her og der iblandt dine Medmennesker, synes du saa, at du gjør for disse, hvad du kan? Høstens Tid er snart omme; hvor er dine Neg? Lad os vaagne op! Snart kommer Jesus. Hvilkten salig Dag det skal blive, naar vi faar Lov at komme hjem — bort fra dette Syndens Land, hvor Egenlærigheden og Hadet har været saa herkende, til en bedre Verden, hvor Kristi Kjærlighed vil tænde alle Hjerter i en evig Brand.

N. B. Nelsen.

Norge.

Vestlige og sydlige Norge.

Jeg har i September Maaned tilbragt min Tid paa Vestlandet og i den sydlige Del af Norge. Jeg har besøgt alle Menigheder og en Del spredte Søstende. Vi havde baade lange og mange udmærkede Møder paa hvert Sted, efter som Dophøbet tillod det, samt offentlige Møder, som de fremmede satte meget stor Pris paa. Jeg har holdt Møde hver Aften med Undtagelse af en, og hver Sabbat og Søndag har jeg for det meste holdt Møde hele Tiden. Den øvrige Tid har været optaget med Besøg og Korrespondance. Jeg har ogsaa haft mange Anledninger gjennem Sommeren til at blive kastet omkring ligesom en Kork paa det oprørte Hav; men hidtil har Herren bevaret og hjulpet. Vi havde Kvartalsmøde paa de fleste Steder, og saa paa samme Tid efter de fornødne Forretninger. Jeg fandt næsten alle friske, og Søstende bestemte sig for at gjøre nye Anstrengelser og ved Herrens Hjælp at naa Maalet, det himmelske Hjem. I Rækefjord stoppede jeg og rejste op i Dalen 8 Kilometer til A. G. Sandbecks Hjem, hvor jeg traf hans Hustru og gamle Moder. Broder Sandbecks Moder, som snart bliver 63 Aar gammel, ønskede at blive døbt, og denne hellige Handling blev udført under mit Besøg. Denne Daab mindede mig om den Beretning, som omtales i Apostilenes Gjæringer 8de Kap., idet vi bare havde et Vidne til Daabshandlingen, og Daaben blev udført lige ved Vejen paa et affides Sted. Søstende har været mere end almindelig flinke til at overvære Møderne, og de har gjort det meget hyggelig for mig paa alle Omraader, og det er en Glæde ogsaa for mig at meddele, at for hvert Besøg, som jeg aflægger til Menighederne, bliver jeg mere og mere knyttet til

Søstende i Norge. Apostelen siger i Heb. 6, 10: „Thi Gud er ikke uretfærdig, saa han skulde glemme eders Bærl og den Kjærlighed, I har vist mod hans Navn, idet I har tjent og endnu tjener de hellige.“ Til Slutning vil jeg sige alle Søstende en hjertelig Tak for, hvad de har gjort for mig i den foundne Sommer. Jeg vil stadig ihukomme eder for Naadens Trone, og jeg vil ogsaa gjerne, at Søstende ihukommer mig for Naadens Trone, idet jeg optager den offentlige Virksomhed for Vinteren. Eders forbundne Broder i Sandheden,

N. C. Bergerfen.

Fra Nordland.

Det makedoniske Raab: „Kom over og hjælp os!“ lyder ogsaa her.

Siden jeg kom hertil, har det altid været en stor Opmuntring for mig at erfare, at vore Bøger i en stor Udstrækning allerede er udbredt blandt Folket her oppe. Ofte kan jeg mærke, idet jeg beskriver Bøgerne, at vedkommende allerede er bekendt med vore Skrifter; dog besilles Bøger af mig.

Stortingsmand Fosshaug købte „Kristus vor Frelser“ og „Vejen til Kristus“ af mig, og efterpaa gjorde han denne gode Bemærkning: „Det er godt, at du rejser omkring og udbreder gode Bøger.“ Denne Mand kjendte til, hvilke Bøger han havde købt.

Søs Præsten var jeg ogsaa, men han sagde, han vilde ikke hjælpe til at udbrede den Slags Bøger, jeg havde. Jeg tænkte i det samme: Du vil ikke; men jeg ved en, som vil og som er stærkere end Præsten. Han erkjendte, at han var i Besiddelse af en af Søster E. G. Whites Bøger.

Jeg har i denne Dal truffet paa 5 Personer, som er interesserede i Budskabet — to Mænd og tre Kvinder — alle kjække og gudhengivne, der har Lykt til at gjøre, hvad ret er.

De to Kvinder besøgte jeg Sabbaten den 16de September; vi benyttede Tiden til at tale om Guds dyrebare Sandhed og gennemgik til Slut Dagens Lektie, som blev os til megen Velsignelse. Guds Land virkede solbart paa vore Hjerter ved denne Anledning.

Disse Kvinder havde længe ventet, at en af Syvendedags Adventisternes Kolportører vilde komme hertil, og det blev saaledes mit Privilegium at besøge dem.

Deres inderlige Ønske er, at en Prædikant vilde besøge dette Sted snart; Vintertiden er bedst. Jeg er vis paa, at her er mange Sjæle, som skal frelles, og Tiden er inde, at Regene skal indhøstes. Derfor er min Bøn: Send snart til dette Sted en af dine Vægere! Eders ringe Broder i Herren,

Maalselven, 17de September 1911.

Jens J. Hofland.

Fra Hedalen.

En Kolportør ved som Regel ikke Resultatet af sit Arbejde, medens han er i vedkommende Distrikt; men han har god Anledning til at se Virkningen af det Arbejde, som før er nedlagt paa Stedet.

Jeg vil berette lidt fra Hedalen i Valdres, hvor jeg har været en kort Tid i Sommer. For 2—3 Aar siden gjorde Broder Johansen et grundigt Arbejde her, idet han udbredte Bogen „Den kommende Konge“. Ved Guds Hjælp og store Bestræbelser fik han denne Bog ind i nærsagt hvert Hjem.

Da Satan vilde hindre Leveringen ved at faa Præsten til at advare Folket, vendte Gud det saaledes, at Folket tværtimod blev af med noget af deres „Rettroenhed“, og Vejen blev derved aaben baade for Leveringen og en god Virkning af Bogens Indhold.

Jeg mærket straks Brevningen, da jeg nu kom der. Man roste „Den kommende Konge“, skønt man vidste, den var af vor Litteratur. Man bestilte Bøger af mig, skønt man vidste, jeg havde samme Slags Bøger. Sabbaten blev ganske fordomsrit omtalt. Enkelte syntes mig at staa med Spørgsmaalet: „Hvad skal vi gjøre?“ eller, „undervis os nøjere i Guds Vej“.

Jeg sender denne lille Beretning, fordi jeg ved, at paa den Tid, Johansen havde været i Hedalen, var der Tale om at virke der ved Møder, da Folket ønskede det, og Forholdene syntes at være gunstige. Jeg synes, at der fremdeles ser ud til at være en mere beløst Anledning til at fremholde Sandheden offentlig her end noget andet Sted, jeg har været. Om der da kunde blive noget gjort!

A. M. Fosø.

Et Ord til de Kolportører, som har besøgt uadertegnede.

Jeg føler at bringe eder min Tak for den Overbærenhed og Kjærlighed, I har bevist mig og min Familie, naar I har gaaet ud og ind her. Vi har mange gode og lyse Minder fra eder. Maa Herren velsigne eder og hans Aand bellige eders Liv! Tilgiv, hvad jeg i Daarlighed har fejlet, da vi ved, mine elskede, at det ofte er uantaalige Forholde, som gjør, at den onde rykker os for nær ind paa Livet. Det er vor Svagheit, som er hans Styrke. Jeg ved, at jeg burde været mere for eder, og beder Gud være mig en naadig Dommer. Glem ikke at bede for os, at vi maa blive bevarede i denne dyrebare Sandhed, som vi alle er et i. Det har været og er mig overmaade kjært at hilse paa Trækfuglene (Kolportørerne), der drager om fra Sted til Sted, fra By til By, med det sidste Naadens Budskab. Det er interessant at høre de forskellige Erfaringer, en Kolportør har at fortælle; thi det er baade opmuntrende og noget at lære deraf. Maatte Herren hjælpe os at tage Vare paa os selv og med Tak tage imod baade de lyse og de mørke Stunder. Vi ved, Søstende, at det er tungt at stilles; men vi har ikke her noget blivende Sted, thi vort Borgerskab er i Himlen, hvorfra vi og forventer den Herre Jesus Kristus. Vi sukker i vor Aand og venter paa den Dag, da vi ikke mere skal stilles. Vor fælles Erfaring er, at det er godt, at Brødre bør sammen; det er som en herlig Duft.

Til sidst er I hjertelig hilset fra Søstende her. Sabbaten den 16de September havde vi Besøg af to forhenbærende Adventister fra Sarpsborg. De kom her med den sildige Regn, paastod de. Men for os en underlig sildig Regns Tid! Deres Mission var at haane og bagtale deres Søstende og latterliggjøre Guds Ord. Det var noget, vi ikke kunde faa Velsignelse af. Højtravende Talemaader og Paastande om, at vedkommende var besjælede af Guds Aand, kunde desværre ikke skjule den fuldstændige Mangel paa Aandens Nærværelse i deres Hjerter, hvor meget de end bestræbte sig derfor. Stakkels forforte Sjæle! Vi betækker os for den Slags sildig Regn, som disse Brødre mener at have faaet erfare. Den er ikke bibelsk, og bærer selvfølgelig heller ikke Aandens Frugter. Maatte de faa Dnene op for deres forforte Tilstand, for det er for sent!

Mange Hilsninger medfølger. Eders ringe Broder
J. A. Johansen.

Bønneugen i Norge afholdes i Mar fra den 23de til 30te December 1911. Det var onskelig, om denne Uge i Sandhed kunde blive en Bønneuge for os i Norge. Mere næste Nummer.

N. C. Bergersten.

Stien og Forsgrund.

Siden Konferensen har jeg fortsat Virksomheden i Stien gennem Sommeren — naar undtages de tre Uger jeg var i Tyskland til Mødet i Friedensau — med et offentligt Møde hver Søndag samt Bibelkæmper og Husbesøg. Til Trods for den trykkende Varme og endskønt mange rejste paa Landet i Ferietiden, har vi dog haft nogle stadige Tilhørere. Tiden fra 14de—19de August tilbragte jeg i Lardal, hvor jeg havde Anledning at hilse paa de entligboende Søstende paa to nær, som er flyttet til Bittingfos. De var alle ved godt Mod, og de sætter stor Pris paa Prædikanternes Besøg. Grundet den travle Tid for Landmændene havde jeg kun et offentligt Møde i Afholdslokalet, foruden Sammenkomster med Søstende. Fra 4de September har jeg ogsaa haft Tilsyn med Virksomheden i Forsgrund med to Møder i Ugen ved Siden af mine to offentlige Møder i Stien, foruden Sabbatmøder paa begge Steder. Til de offentlige Møder har nogle unge hjulpet mig med Guitarmusik. Tilhørertallet har øget fremover mod Høsten, især i Stien. Under Behandlingen af „Udødeligheds-spørgsmaalet“, som jeg under de nærværende Forholde fandt nødvendig at fremholde, havde vi mange til Møderne. Kollokter har ogsaa steget betydelig. Nogle, som gaar stadig, er dybt interesserede.

Sabbaten og Søndagen den 9de og 10de havde vi et uventet, men dog glædeligt Besøg af Søstende fra Kragerø. Menighedens Leder, Br. Sorbø, førte dem hertil i sin Motorbaad. De blev venlig modtaget og indkvarteret hos Søstende i Stien til alles Tilfredshed.

Vore Brødre og Søstre i Stien og Forsgrund glæder sig i det salige Haab. Maa Gud mere og mere faa oplyse og grundfæste enhver i Sandheden. Alle Tegnyder paa, at Herrens Dag er nær for Haanden. Som Brødre og Søstre bør vi som Menigheder og Missionsarbejdere samarbejde i at frelse de Sjæle omkring os, der famler i denne Tids Mørke.

Vor Tro og Tillid til Herrens Løfter og Forjættelser bør tiltage, og i denne vor Kraft gaa fremad til Sejer for Herrens Sag; men heller ikke glemme de Pligter, der paahviler os som Guds Folk. Paa Dønnens og Kjærlighedens Arme bør vi bære hinanden frem for Gud og Folket. „Den, som ikke samler med mig, han adpreder.“ Matt. 12, 30.

En kjærlig Hilsen til alle Troessøstende. Eders i Herren forbundne Broder og Medarbejder

Stien den 26de September 1911.

L. Stene.

Jeg er anmodet om at give en Forklaring over, hvorfor Hilda Andals og Nilla Høyers Navne er udeladt af Listen over Bibelarbejdere i „Konferensforhandlingerne“ for 1911. Jeg vil da faa Lov at sige, at dette paa ingen Maade er gjort med Hensigt, men skyldes følgende Forhold: Medens jeg overvar Konferensen i Tyskland, blev Manuskriptet til Konferensforhandlingerne sat op paa Trykkeriet, og under Sætningen blev Navnene udelatte. Da jeg saa kom tilbage og skulde læse den endelige Korrektur, gif jeg ud fra, at der var læst en første Korrektur fra Manuskript; men det var nok desværre ikke Tilfældet, og paa denne Maade fleg denne fjædelige Fejl sig ind.

C. B. Jensen.

En halvvooksen Pige ønsker Plads hos Sabbatsholdere som Barne pige eller hvad der ellers kan foresalbe. Adr. C. Bøch, Margrethevej 5, Kjøbenhavn B.

En Glev til Damestræddersyning søges til 1ste Oktober eller 1ste November af Damestrædderinde Kiristine Thorkildsen, Store Frydenstrand, Fredrikshavn.